

ten yde Afdrag aarlig og saaledes automatisk komme til at øje Stationen, og det synes jeg er en Ordning, som er meget god i pengeknappe Tider. Jeg skal lige nævne — der er ikke Tid til at læse det hele op her, men jeg har ellers en Fortegnelse derover —, at vi har saa godt som alle Forsøgsstationerne paa meget rimelige og gode Vilkaar, en forholdsvis lav Rente og rimelig Afbetalingstid.

Jeg tror, det vil være rigtigt at gaa til denne Foranstaltning, da dette Spørgsmaal ikke kan løses paa vore nuværende Forsøgsstationer. For det første har vi ikke noget Areal, der er ensartet nok, og for det andet har vi heller ikke Areal nok. Det er netop om at gøre, at Forsøgene foretages paa ensartet Jord og paa et samlet Stykke Jord. Endelig maa Institutionen ikke ligge alt for langt fra København, thi den skal tillige kunne tjene som Læreapparat for Landbohøjskolen.

Denne Sag vil sikkert ikke blive opgivet af de havebrugsinteresserede her i Landet, og jeg mener ogsaa, de har et rimeligt Krav paa at faa den løst, thi det er sikkert en Foranstaltning, der fuldt ud kan sidestilles med en Række af de Opgaver, Landbruget har faaet løst. Derfor vil jeg anbefale dette Lovforslag, som naturligvis maa gaa i Udvalg, idet der jo er en Del Medlemmer, som har Betænkeligheder, men i dette Udvalg vil der blive Lejlighed for de særlig sagkyndige til at komme til Stede og give yderligere Oplysninger om Sagen, og saa vil jeg haabe, det skal lykkes at overbevise dem, der nu mener, at Foranstaltningen ikke er paa-krævet, thi saa vil der jo ikke være nogle Vanskeligheder, men lykkes det ikke, maa vi se, hvorledes Forholdene udvikler sig.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Vilhelm Rasmussen: Da denne Sag er vel kendt af det høje Ting fra Forhandlingerne i Fjor, og da den ærede Ordfører for Venstre nu igen har givet en forholdsvis udførlig Fremstilling deraf, kan jeg fatte mig i stor Korthed.

Jeg kan tillsige den højtærede Landbrugsminister mit Partis Velvillie til denne Sags Gennemførelse. Naar Socialdemokratiet stiller sig saaledes, er det ikke mindst af den Grund, at vi kan indse, at der i en rationel Frugtavl ligger en betydelig Kilde til Indtægt for Smaakaarsfolk, ikke alene Smaakaarsfolk i Byerne, der har en Kolonihave, men ogsaa dem, der ude paa Landet raader over et større

Areal. Det, der paatænkes her, er at indrette en Art første Skærsild, gennem hvilken Frugttræsarterne skal gaa, for at man kan faa at vide, hvilke Sorter der overhovedet ikke kan trives her i Landet, saa at man bagefter kan optage egentlige Distriktsforsøg med de andre.

Jeg vil med det samme sige et Par Ord angaaende et Spørgsmaal, som den ærede Ordfører for Venstre (Pinholt) var inde paa, nemlig Muligheden for at undersøge Frugttræernes Befrugtningsforhold, for det forekommer mig, at den ærede Ordfører ikke forklarede denne Sag tilfredsstillende. Det, som det efter min Mening drejer sig om, er at faa foretaget en Række Krydsningsforsøg, saa at man kan se, hvilke Bastardfrugttræer der der-ved fremkommer, hvorved der bliver Mulighed for paa dette Omraade som paa saa mange andre at faa noget nyt og fortrinligt frem, og hvis det da ved saadanne Krydsningsforsøg viser sig, at der kommer en værdifuld Bastard, kan denne formeres videre uden Krydsning ved Okulering, Podning eller paa anden Maade og mangfoldiggøres teoretisk i det uendelige. Det er Forsøg af denne Art, der vil blive særlig gode Vilkaar for i den Forsøgsinstitution, som her tænkes oprettet.

Med Hensyn til Sagens finansielle Side vil jeg ogsaa gerne gøre et Par Bemærkninger, ikke fordi jeg lægger stor Vægt paa, om det bliver det ene eller det andet mindre Beløb, det her kommer til at dreje sig om, idet jeg har den Opfattelse, at Sagen er af saa stor Betydning, at der bør ofres meget paa dens Fremme, men fordi jeg ikke kan tænke mig, at Sagen kan gennemføres for blot tilnærmelsesvis det Beløb, som blev kalkuleret, da Forslaget var fremme ved denne Tid i Fjor; da regnedes der med en Udgift paa ca. 48 000 Kr. og en Indtægt paa ca. 38 000 Kr., saaledes at det første Aars Drift kun skulde koste Statskassen 10 000 Kr. Jeg vil nu gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, i hvor høj Grad han har Tillid til denne Beregning, og om han ikke mener, at den kalkulerede Sum vil blive nogle Gange større. Naar jeg gør dette Spørgsmaal, er det, fordi der fra et æret Medlem af Venstre sidste Aar blev rettet meget alvorlige Indvendinger mod Sagen, bl. a. af finansielle Grunde, og da det ærede Medlem i Øjeblikket indtager en førende Stilling indenfor Venstre — det er det ærede Medlem Hr. Brorsen —, forekommer det mig dog at have sin Interesse at høre, hvorledes Ministeren og Partiet Venstre